

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně: **Ž. F.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 1. 7. 2003, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze 2. 8. 2007, č. j. 2 Cad 54/2007 – 9,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným usnesením zamítl žádost žalobkyně (dále též „stěžovatelky“) o ustanovení zástupce s odůvodněním, že její návrh na obnovu řízení směřující proti rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2006, sp. zn. 3 Ads 59/2004, zjevně nemůže být úspěšný, neboť toto rozhodnutí je podle § 114 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), z obnovy řízení vyloučeno. Žalobkyně tak nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků a tudíž ani pro ustanovení zástupce. Vzhledem k tomu, že žalobkyně označila jako žalovanou i svoji zástupkyni, advokátku Mrg. Kateřinu Boháčovou, Městský soud v Praze poznamenal, že tato nemůže být účastníkem řízení o obnově řízení, neboť nebyla účastníkem v předcházejícím řízení u Městského soudu v Praze a u Nejvyššího správního soudu.

Toto usnesení Městského soudu v Praze napadla žalobkyně včas podanou kasační stížností z důvodů podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Předně namítla, že soud k jejímu neprospěchu poukázal na ust. § 112 s. ř. s. ve spojení s § 114 odst. 2 s. ř. s., přičemž nevzal v úvahu stanovisko Ministerstva spravedlnosti ze dne 2. 5. 2007 ve věci žalobkyně. Dále stěžovatelka uvedla, že byla opomenuta souvislost mezi § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a § 35 s. ř. s. Má za to, že splňuje podmínky pro ustanovení zástupce podle § 35 a § 36 odst. 1, 3 věta první. Rovněž splňuje podmínky podle § 112 s. ř. s. stanovené pro účastenství v řízení o obnově řízení. Účastníkem řízení podle ní byla i její zástupkyně advokátka Mrg. Kateřina Boháčová. Stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení z hlediska uplatněných stížných bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Ze spisu vyplývá, že se stěžovatelka žalobou podanou dne 24. 7. 2007, domáhala obnovy řízení ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Cad 74/2003 v souvislosti s obnovou řízení v téže věci vedené u Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 Ads 59/2004. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 1. 3. 2006, č. j. 3 Ads 59/2004-104, zamítl kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2004, č. j. 2 Cad 74/2003 – 72, kterým tento krajský soud zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 7. 2003. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla žádost žalobkyně o starobní důchod.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu ustanovit účastníkovi na jeho návrh zástupce, jestliže jsou u něj předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.

Soud rozhodující o osvobození od soudních poplatků, popř. o ustanovení zástupce, se tak nejprve musí vypořádat s otázkou podmínek pro osvobození od soudních poplatků. Jestliže shledá, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, nezabývá se už dále majetkovými a výdělkovými poměry účastníka, ale osvobození od soudního poplatku nepřizná.

Podle § 114 odst. 1 s. ř. s. je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu, ve věcech politických stran a politických hnutí. Podle odstavce 2 citovaného ustanovení není obnova řízení přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti.

Městský soud v Praze při posuzování splnění předpokladů pro ustanovení zástupce dospěl k závěru, že žalobkyně nesplňuje podmínku pro osvobození od soudních poplatků stanovenou v ust. § 36 odst. 3 s. ř. s., věta druhá, neboť podaná žaloba zjevně nemůže být úspěšná. Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem Městského soudu v Praze ztotožnil. Z citovaných ustanovení jednoznačně vyplývá, že obnova řízení v dané věci, a to jak proti rozhodnutí Městského soudu v Praze, tak Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti,

není přípustná. Stěžovatelka poukázala na § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s., toto ustanovení však na projednávanou věc nedopadá. Stěžovatelka se svojí žalobou ze dne 25. 8. 2003 domáhala zrušení rozhodnutí žalované podle § 65 a násl. s. ř. s., nikoli ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. Rozhodnutí soudu vydané v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je podle § 114 s. ř. s. z obnovy řízení vyloučeno. Námitka žalobkyně, že splňuje podmínky stanovené pro účastenství v řízení o obnově, je proto nepřipadná. Nejvyšší správní soud dále poznamenává, že Městský soud v Praze správně uvedl, že zástupkyně žalobkyně nebyla účastníkem v předcházejících soudních řízeních. Její postavení v řízení o žalobě na obnovu řízení jako žalované je vyloučeno na základě § 69 s. ř. s., které stanoví, že žalovaným je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla.

Stěžovatelka v žalobě a v kasační stížnosti odkazovala na sdělení Ministerstva spravedlnosti ze dne 2. 5. 2007, č. j. 820/2007-SNI-PP/2, bez toho, že by je doložila. I v případě předložení tohoto sdělení by však Městský soud v Praze nemohl být vázán názorem správního orgánu, byť by se týkal nároku na obnovu soudního řízení v dané věci.

Jestliže tedy Městský soud v Praze zamítl žádost žalobkyně o ustanovení zástupce pro řízení o podané žalobě s odůvodněním, že žaloba zjevně nemůže být úspěšná, neboť je obnova řízení podle ust. 114 s. ř. s. nepřipustná, postupoval podle názoru Nejvyššího správního soudu v takto zřejmé věci naprosto v souladu se zákonem.

Nejvyšší správní soud uzavřel, že napadené usnesení Městského soudu v Praze netrpí vadou podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) ani b) s. ř. s. a proto kasační stížnost podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu